

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC002
Zaaknummer Klachtencommissie 2011T263

datum uitspraak 01/02/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,

te voldoen door:

de Congregatie van het Heilige Sacrament,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 6 december 2011, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 30 september 2011 met zaaknummer 2011T263, waarin het seksueel misbruik verricht jegens verzoeker door wijlen [burgerlijke naam] (ook genoemd: frater [naam]) gegrond is verklaard en de brief d.d. 1 november 2011, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Bij brief van 29 februari 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 15 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan de voorzitter van de Klachtencommissie aangaande het overgelegde bewijs over de aard van het seksueel misbruik. De voorzitter van de Klachtencommissie heeft hierop geantwoord bij brief van 10 april 2012.

Bij brief van 23 mei 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie krachtens artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoeker is hierop geantwoord bij brief van 17 september 2012. In deze brief is de vermogensschade nader onderbouwd en tevens is daarin te kennen gegeven dat sprake was van verdergaand misbruik dan in het advies van de Klachtencommissie is genoemd. Ter ondersteuning van die stelling zijn namens verzoeker kopieën van de zittings-

aantekeningen van de griffier overgelegd, waarin op de eerste pagina als de verklaring van verzoeker onder meer is vermeld: “..de handelingen van [naam] gingen tot aan het orale aan toe”. Eveneens is een brief overgelegd van mr. [naam] van 14 juni 2012 (zij was de juridisch adviseur van verzoeker tijdens de procedure bij de Klachtencommissie), waarin zij verklaart dat verzoeker haar op de ochtend voorafgaand aan de zitting bij de Klachtencommissie heeft meegedeeld dat ook sprake was geweest van orale seksuele handelingen maar dat hij dat uit schaamte niet eerder had gezegd.

De brief (met bijlagen) van 17 september 2012 is voor de voorzitter van de Compensatiecommissie reden geweest om wederom krachtens artikel 15 van de Compensatieregeling bij brief van 11 oktober 2012 nadere vragen te stellen aan de voorzitter van de Klachtencommissie aangaande het overgelegde bewijs en de aard van het misbruik. Bij brief van 30 oktober 2012 heeft de voorzitter van de Klachtencommissie hierop als volgt geantwoord: ”De vraag of het door u meegestuurde verslag een verslag betreft van de griffier van de betreffende zitting kan ik bevestigend beantwoorden. De betrokken griffier heeft deze aantekeningen als de zijne herkend”.

Verweerder is in de gelegenheid gesteld te reageren op de brief namens verzoeker van 17 september 2012, evenals op de brief van 30 oktober 2012 van de voorzitter van de Klachtencommissie. Namens verweerder is daartoe bij brief van 12 november 2012, zowel met betrekking tot de gestelde vermogensschade, als met betrekking tot de aard van het misbruik gereageerd.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. Overgelegd bewijs

2.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker tegen frater [naam] met zaaknummer 2011T263, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

2.2. In artikel 7 van de Compensatieregeling staan de bewijsmiddelen met betrekking tot het seksueel misbruik, van de aard daarvan en van relevante bijkomende omstandigheden limitatief opgesomd. Bij het onderhavige verzoek om een financiële compensatie is gevoegd een advies van de Klachtencommissie als bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling. Krachtens artikel 15 kan de Compensatiecommissie bij vragen over het overgelegde bewijs de voorzitter van de Klachtencommissie raadplegen. Die mogelijkheid heeft de Compensatiecommissie in de onderhavige aanvraag gehanteerd. In de hierboven onder 1 genoemde brief van 30 oktober 2012 van de Voorzitter van de Klachtencommissie naar aanleiding van de vraagstelling van 11 oktober 2012, schrijft de Voorzitter van de Klachtencommissie: “Uw vraag hoe de zinsnede “tot o.a. het orale toe” (de Compensatiecommissie verstaat dit als de hierboven letterlijk weergegeven verklaring van verzoeker vermeld in de aantekeningen van de griffier van de zitting van de Klachtencommissie) moet worden gelezen, kan ik beantwoorden met de opmerking dat dit een letterlijke weergave is van hetgeen is gezegd. De griffier heeft desgevraagd aangegeven het niet zo te hebben genoteerd als het anders was gezegd en is van mening dat dit kan

worden opgevat als de stelling dat orale seks heeft plaatsgevonden. De betrokken voorzitter van de Klachtencommissie deelt de zienswijze van de griffier”(einde citaat brief 30 oktober 2012 Voorzitter Klachtencommissie).

2.3. In het advies van 30 september 2011 van de Klachtencommissie wordt onder 4. “De beoordeling” geconcludeerd dat er sprake is geweest van misbruik in de zin van artikel 2.1. van de Regeling. Bij de beoordeling van de specifiek aard van het misbruik slaat de Compensatiecommissie mede acht op het verslag van de mondelinge behandeling waar beide partijen aanwezig, althans vertegenwoordigd waren. Gelet op dit advies, de handgeschreven aantekeningen van de griffier en de verklaringen van de griffier en de voorzitter van de Klachtencommissie, zoals die naar voren komen uit de brief van 30 oktober 2012, oordeelt de Compensatiecommissie dat in het onderhavige geval voor de indeling als bedoeld in artikel 8 juncto artikel 5 van de Compensatieregeling er sprake is geweest van seksueel misbruik tot aan het orale aan toe.

3. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze op grond van het onder 2 genoemde bewijs zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Het seksueel misbruik vond plaats in [periode] toen verzoeker leerling was op de [school] in [plaats] en verbleef in het [instelling] in [plaats]. Klager was 12 jaar oud en reeds de eerste avond in het internaat kwam frater [naam] naar de chambrette van verzoeker om hem een nachtzoen te geven. Vervolgens moest verzoeker naar het kantoor van aangeklaagde komen alwaar frater [naam] hem kuste, streelde en aaide en zijn geslachtsdeel tegen hem aanwreef. Ook was sprake van orale seksueel getinte handelingen.

Het misbruik vond gedurende acht maanden gemiddeld zo'n twee keer week plaats. Het misbruik stopte daarna omdat de ouders van verzoeker bij het internaat hadden geklaagd omdat zij op de hoogte waren geraakt van het misbruik.

Vast staat dat frater [naam] door deze handelwijze het in hem gestelde vertrouwen van verzoeker op ernstige wijze heeft misbruikt.

4. Categorie-indeling

4.1 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 3 en het geleverde bewijs daarvan, zoals vermeld onder 2, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag van financiële compensatie in categorie 4, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering alleen de hoogste categorie geldt.

4.2 Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen is daarvan naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 5.

5. Bedrag financiële compensatie

5.1 algemeen

De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

5.2 stelling verzoeker

Namens verzoeker is bij brief met bijlagen van 17 september 2012 de schade van verzoeker nader onderbouwd. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker stelt dat het misbruik aanleiding is voor een indeling in categorie 4, maar dat naast immateriële schade sprake is van substantiële vermogensschade, waardoor indeling in categorie 5 aan de orde is. De vermogensschade bestaat -aldus verzoeker- voor €1.300,- uit (medische) kosten die voor rekening van verzoeker kwamen en voor het overgrote deel, te weten voor een bedrag van €414.000,-, uit verlies aan arbeidsvermogen. Ter onderbouwing van dit verlies aan arbeidsvermogen, stelt verzoeker dat hij (omdat hij zo snel als mogelijk van school af wilde na het misbruik) het HBS-advies niet heeft opgevolgd en naar de MULO is gegaan. Verzoeker stelt dat hij door het misbruik ernstig is beperkt in zijn persoonlijke ontwikkeling en in zijn opleidingsmogelijkheden. Het misbruik weggedacht, zou hij de HBS wel hebben afgrond en voorts een vervolgopleiding op een hoger niveau hebben gedaan of zou hij bijvoorbeeld dierenarts geworden zijn.

Verzoeker heeft daarentegen een heel ander arbeidzaam leven gehad. Zo heeft hij een café gehad, dat in [jaartal] ten onder is gegaan. Sindsdien is hij arbeidsongeschikt en vanaf [jaartal] is hij blijvend volledig arbeidsongeschikt. Verzoeker stelt dat een causaal verband tussen het verlies aan arbeidsvermogen en het misbruik aanwezig is. Hij beroept zich daarbij op een brief van 20 juli 2012 van registertherapeut mevrouw [naam].

De totale schade bestaat volgens verzoeker uit materiële schade ter hoogte van €415.300,- en uit (niet becijferde) immateriële schade.

Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5 nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

5.3 stelling verweerder

Verweerder heeft bij brief van mr. Baetens, d.d. 12 november 2012 gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld.

Het uitgangspunt voor de beoordeling van de aard van het misbruik vormen de limitatief in artikel 7 van de Compensatieregeling genoemde vormen van bewijs; nadien gesteld verdergaand misbruik is derhalve niet bewezen, waardoor sprake blijft van misbruik dat naar zijn aard moet worden ingedeeld in categorie 3.

Wat betreft de vermogensschade stelt mr. Baetens namens verweerder dat verzoeker de gestelde schade alleen heeft gesteld, maar op geen enkele wijze heeft gedocumenteerd of heeft onderbouwd. Voorts wijst mr. Baetens er op dat verzoeker in zijn klaagschrift zelf heeft verklaard arbeidsongeschikt te zijn geraakt wegens ernstige rugklachten en dat belastingschulden en een fiscale beslag op het café van verzoeker zijn grond vinden in financieel mismanagement van de zijde van verzoeker. Mr. Baetens plaatst voorts vraagtekens bij de diagnose PTTS, nu deze diagnose is gesteld door een niet BIG-geregistreerde hulpverlener.

Dit brengt verweerder tot de conclusie dat niet buiten gerede twijfel sprake is van een causaal verband tussen de gestelde vermogensschade en het misbruik en dat dientengevolge een indeling in categorie 3 op zijn plaats is.

overwegingen over vermogensschade

5.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 4, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden.

5.5 De aard en omvang van het misbruik, mede gelet op de leeftijd van verzoeker toen hem dit overkwam en de situatie waarin hij zich toen bevond, zijn naar het oordeel van de Compensatiecommissie zodanig dat een vermogensschade daar het gevolg van kan zijn. Dat verzoeker therapie heeft ondergaan wordt door verweerder op zich niet weersproken, evenmin dat die therapie samenhang met het seksueel misdrijf gepleegd jegens verzoeker. Echter, ook al zou de hulpverlener wel volgens de Wet BIG geregistreerd zijn geweest, dan nog is de door haar gestelde diagnose op zich niet bepalend voor de vraag of er sprake is van een substantiële vermogensschade, laat staan hoe groot die schade zou zijn. De op dit punt volgens verzoeker gemaakte kosten van €1.300,-- ,welke door verweerder ook niet worden betwist, acht de Compensatiecommissie aannemelijk.

5.6 Naar aanleiding van de stellingen van verzoeker met betrekking tot zijn vermogensschade merkt de Compensatiecommissie op dat de rugklachten, waardoor hij genoodzaakt was zijn [onderneming] te staken en tengevolge van welke rugklachten hij volledig arbeidsongeschikt werd verklaard, op zich niet in causaal verband staan met het misbruik. Volgens het klaagschrift van 17 maart 2011 respectievelijk de nader onderbouwing van 17 september 2012, liep de [onderneming] aanvankelijk goed maar later kwam daar ten gevolge van belastingproblemen en rugklachten een einde aan. Deze aspecten brengen mee dat een causaal verband tussen het misbruik enerzijds en anderzijds de financiële problemen en de rugproblematiek, en welk causaal verband volgens de toelichting op de Compensatieregeling zonder gerede twijfel moet voortvloeien uit het misbruik, niet en zeker niet zonder meer gegeven is.

5.7 Voor de onderbouwing van de vermogensschade stelt verzoeker dat hij zonder het misbruik als veeteeltconsulent of een academische opleiding tot dierenarts zou hebben gerealiseerd. Dat hij een dergelijke loopbaan, het misbruik weggedacht, met een zodanige mate van zekerheid zou hebben verwezenlijkt blijkt niet uit de door verzoeker overgelegde verklaring d.d.30 juli 2012 van degene bij wie hij in therapie is geweest .

5.8 Het misbruik zal op het functioneren van verzoeker en het aanwenden van zijn verdiencapaciteit van invloed zijn geweest, maar niet is aannemelijk geworden dat zonder het misbruik verzoeker zijn arbeidscapaciteit had kunnen aanwenden op een wijze als door hem gesteld.

5.9 Alle aspecten in overweging genomen is de Compensatie commissie van oordeel dat naar redelijkheid en billijkheid en gelet op het in het kader van de Compensatieregeling vereiste causaal verband een vergoeding van €45.000,- voor advisering in aanmerking komt.

5.10 *kosten rechtsbijstand*

Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €1.809,61.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder betaalbaar te stellen een bedrag van € 45.000-- aan verzoeker. Ter zake van kosten van rechtsbijstand adviseert de Compensatiecommissie verweerder een bedrag van € 1.809,61 te betalen aan de rechtsbijstandverlener van verzoeker. Beide bedragen dienen binnen zes weken te worden betaald te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J. M. van de L. en mr. R. Ph. E., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 01/02/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter